

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Светла Станимирова Въззивно търговско дело № 20211001000757 по описа за 2021 година

Производството е образувано **по две въззивни жалби против** решение №260578 от 06.04.2021г. на СГС, ТО, VI-3 състав, постановено по т.д.№ 1076/2020 год. – на ищеца в първата инстанция **„УЕСТ СОЛЮШЪН“-ЕООД** и от **синдика на ответника „Стърлинг Пропъртис България“-ЕООД /н/- А. Г. М..**

Ищецът „УЕСТ СОЛЮШЪН“-ЕООД чрез адв.Г. Н. **обжалва** **решението в частта, с която са отхвърлени предявените срещу „Стърлинг Пропъртис България“-ЕООД /н/ и „ПРОДЕА АНОНИМИ ЕТЕРИЯ ЕПЕНДИСЕОН СЕ АКИНТИ ПЕРИУСИЯ“ /с предишно наименование „НБГ Пангея Реик“-дружество, регистрирано по законите на Република Гърция, евентуални искове по чл.135,ал.1 ЗЗД, във вр. с чл.649,ал.1 ЗЗД – за обявяване относителната недействителност по отношение на кредиторите на несъстоятелността на клаузите по Раздел 2.1, б.“а“ и Раздел 3.1, б.“b“ от Рамково споразумение от 30.09.2015 г., обвързващи ответниците по делото и обусловения осъдителен иск по чл.649,ал.1 ТЗ, вр. с чл.34 ЗЗД – за връщане на сумата от 5 700 000 евро в масата на несъстоятелността, заплатени на основание Раздел 2.1,б.“а“. от Рамковото споразумение от 30.09.2015 г.**

Жалбоподателят излага доводи за *недопустимост* на решението, а *евентуално и неправилност* поради необоснованост и нарушение на материалния закон, както и допуснати от съда съществени процесуални

нарушения. Подробни доводи са изложени в жалбата. Моли съда да го отмени в обжалваната част и постанови друго, с което уважи изцяло предявените евентуални искове по чл.135,ал.1 ЗЗД, във вр. с чл.649,ал.1 ЗЗД като основателни и доказани, както и обусловения осъдителен иск по чл.649,ал.1 ТЗ, вр. с чл.34 ЗЗД.

В законния срок е постъпил **отговор** от „ПРОДЕА АНОНИМИ ЕТЕРИЯ ЕПЕНДИСЕОН СЕ АКИНТИ ПЕРИУСИЯ“ чрез адв.Н. К. с развити в него подробни доводи за неоснователност на въззивната жалба. Моли за потвърждаване на решението в отхвърлителната му част като правилно и съобразено със закона.

Решението на СГС **в частта му**, с която са отхвърлени евентуалния иск по чл.135,ал.1 ЗЗД, във вр. с чл.649,ал.1 ЗЗД, както и обусловения осъдителен иск по чл.649,ал.1 ТЗ, вр. с чл.34 ЗЗД **е обжалвано и от синдика на ответното дружество „Сърлинг Пропъртис България“-ЕООД /н/- А. Г. М.** с оплакване за нарушение на материалния закон и необоснованост, както и съществено нарушение на процесуалните правила. Подробни доводи са изложени в жалбата. Моли за отмяна на обжалвания съдебен акт като незаконосъобразен.

В своя отговор на жалбата на синдика „УЕСТ СОЛЮШЪН“-ЕООД заявява, че поддържа изцяло изложените от синдика доводи и се присъединява към тях и моли съда да уважи тази въззивна жалба като напълно основателна.

В отговора на „Проеа Инвестмънтс“ /„ПРОДЕА АНОНИМИ ЕТЕРИЯ ЕПЕНДИСЕОН СЕ АКИНТИ ПЕРИУСИЯ“/ са изложени подробни доводи за неоснователност на жалбата на синдика срещу отхвърлителната част на решението по евентуалния иск по чл.135 ЗЗД.Моли за потвърждаване на решението.Претендира разноски.

Постъпила е и **частна жалба** от „Проеа Инвестмънтс“ /„ПРОДЕА АНОНИМИ ЕТЕРИЯ ЕПЕНДИСЕОН СЕ АКИНТИ ПЕРИУСИЯ“/ против Определение №262914 от 28.05.2021 г., с което съдът е оставил без уважение искането на това дружество за изменение на решението от 06.04.2021 г. **в частта за разноските**. Развива доводи за незаконосъобразност на определението.Моли за отмяната му и присъждане на дружеството разноски за първоинстанционното производство в размер на 59 144,18 лева.

Против тази частна жалба са постъпили отговори от „УЕСТ СОЛЮШЪН“-ЕООД и синдика на „Сърлинг Пропъртис България“-ЕООД /н/ А. М.. В същите са развити доводи за неоснователност на частната жалба против определението по чл.248 ГПК с молба за потвърждаването му.

Посочените две въззивни жалби и частна жалба са предмет на настоящото производство.

Във въззивното производство при условията на чл.266,ал.2,т.1 ГПК е прието ново писмено доказателство – Удостоверение от „ОББ“-АД, с което

потвърждава извършването на действията, касаещи плащането от Продеа на сумата от 4 400 000 евро по доверителна сметка при банката, като и последващото ѝ освобождаване от доверителния агент по сметката на Сърлинг.

По частните жалби на въззивните жалбоподатели „УЕСТ СОЛЮШЪН“-ЕООД и синдика на ответното дружество „Сърлинг Пропъртис България“-ЕООД /н/- А. Г. М. против горното решение, имащо характер на определение, **в частта**, с която е върната като недопустима исковата молба на „УЕСТ СОЛЮШЪН“-ЕООД срещу същите ответници, с която са предявени главни искове по чл.26,ал.2 ЗЗД, във вр. с чл.620,ал.5 ТЗ – за нищожност на Раздел 2.1, б. “а” и по чл.26,ал.1,пр.първо, второ и трето от ЗЗД, във вр. с чл.620,ал.5 ТЗ и за прогласяване нищожност на Раздел 3.1, б. “b” от Рамково споразумение от 30.09.2015 г. съдът се е произнесъл отделно определение №579 от 09.09.2022 г., влязло в законна сила като необжалвано, с което е потвърдено решението на първоинстанционния съд в частта за връщането на исковата молба и прекратяване на производството в посочената по-горе част.

Софийският Апелативен съд, като провери обжалвания съдебен акт във връзка с оплакванията в жалбите и събраните доказателства, приема следното:

И двете въззивни жалби са *процесуално допустими* като подадени от надлежни страни в законния срок, срещу подлежащо на обжалване решение. Оплакванията, поддържани в тях, са с идентично съдържание. Излагат се доводи за неправилност и необоснованост на извода на съда, че не е налице увреждащо кредиторите на несъстоятелността правно действие на длъжника, тъй като с атакуваните клаузи от споразумението не са възникнали „изцяло“ нови и лишени от основание задължения, а увреждащите кредиторите действия /поемането на задължения/ всъщност са извършени при подписване на Рамковото споразумение от 30.09.2014 г., както и с Договора от 30.09.2015г. за неговото прекратяване. Твърди, че всички тези договори са сключени след началната дата на неплатежоспособността на дружеството – 29.04.2014 г. и несъмнено става въпрос за поемане на нови задължения от длъжника *спрямо предхождащите ги – публичните задължения към НАП в размер на 68 000 лева, към „Тошел-92“-ЕООД в размер на 1 349 754 лева с произход от 2013г. и към настоящия ищец „Уест Солюшън“-ЕООД в размер на 17 024,55 лева*. Твърди, че с поетите задължения в Рамковия договор от 2015г. са увредени реалните кредитори на несъстоятелността на първия ответник Сърлинг, чиито вземания са възникнали преди 30.09.2015г.

Твърди, че с оглед уговорките в посочения Рамков договор, Сърлинг има единствено задължения, без яснота и конкретни доказателства за валидното възникване на задължението от 12 300 000 евро. Освен главното задължение, с подписването на това споразумение Сърлинг се е задължило и за заплащане на неустойки. Твърди, че всички действия, които обременяват

имуществото на длъжника и са възникнали след възникване на вземанията на кредиторите и началната дата на неплатежоспособността, са увреждащи кредиторите. Излага доводи за необоснованост на извода на съда за неприложимост на презумпцията по чл.135,ал.2 ЗЗД, във вр. с чл.649,ал.4 ТЗ, тъй като не била установена свързаност между ответниците нито в хипотезата на §1,ал.1 от ДР на ТЗ, нито в хипотезата на ал.2. Този извод бил абсолютно необоснован с оглед събраните по делото доказателства, а и с оглед неизпълненото от съда задължение да извърши служебна справка за посочените факти на свързаност между ответниците чрез вписванията в ТР по партидата на дружествата.

Въззивният съд намира обжалваното решение за валидно и допустимо, но неправилно, тъй като е необосновано - не е съобразено със събраните доказателства и материалния закон. Съображенията за това са следните:

Първостепенният СГС е бил сезиран с отменителни иски по чл.135, ал.1 от ЗЗД, във вр. с чл.649, ал.1 ТЗ, предявени от кредитор с прието вземане срещу двамата ответници, отбелязвани по-нататък в решението с кратките им имена Стърлинг и Продеа – да бъдат обявени за относително недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „СТЪРЛИНГ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД (н) клаузите на **Раздел 2.1,б.“а“ и Раздел 3.1,б.“б“ от Рамково споразумение от 30.09.2015 година** и обусловен осъдителен иск по чл.649, ал.1 ТЗ, вр. чл.34 ЗЗД - за връщане на полученото в масата на несъстоятелността.

Ищецът твърди, че е кредитор с прието вземане на първия ответи срещу когото е открито производство по несъстоятелност. Вземането му цедирано от „Трохала Енерджи“-ООД и е възникнало преди атакувания рамков договор. Твърди, че на 30.09.2015 година двамата ответници са сключили Рамков договор, по силата на който несъстоятелният длъжник е заплатил сумата от 5 000 евро авансово от името на втория ответник и в погашение на негово задължение. Сочи, че задължението по Рамковия договор от 2015г. е възникнало във връзка с облигационни отношения на страните по друг Договор от 30.09.2014 година - за прекратяване на Рамков договор от 30.09.2014г. Твърди, че към датата на сключване на атакувания договор от 30.09.2015г. и предходните два договора несъстоятелният длъжник е знаел за съществуването на възникнали вземания и него и на други кредитори, като всички тези договори са сключени и с началната дата на неплатежоспособност – 29.04.2014 год. Счита, че при обявяване на относителната недействителност, вторият ответник е този, който следва да върне обратно сумата от 5 700 000 евро, заплатена в изпълнение на негово задължение.

На основание чл.649, ал.3 ТЗ е конституиран синдикът на „Стърлинг Пропъртис България“ ЕООД -А. М., която защитава позицията на ищеца в процеса.

Ответникът Продеа оспорва исковете. Твърди, че липсва увреждане, като с рамковото споразумение единствено са договорени евентуални бъдещи

договори и не са създадени нито вещни, нито облигационни правоотношения задължения, а същевременно са преуредени и предходни отношения между страните. Твърди също липса на знание за увреждане, тъй като не е недобросъвестно лице при подписване на споразумението по т.2.1 от Рамково споразумение и не е налице свързаност, каквато се твърди от ищеца. Останалите възражения в жалбата касаят предявения иск по чл.26 ЗЗД, по който производството е прекратено.

Съдът е приел, че иска е предявен от легитимирано лице - кредитора, по производството по несъстоятелност на „Сърлинг Пропъртис България“ ЕООД по силата на Договор за цесия от 13.09.2019г. /сключен след началната дата неплатежоспособността и след решението за откриване на производство по несъстоятелност/, с който е придобил вземане на „Трохала Енерджи“ ООД, включено в списъка на приети вземания, одобрен от съда в тази част и обявен в вестник „Дневник“ на 01.08.2019 година. По делото липсват доказателства вземането да е оспорено по реда и в сроковете по чл.692 и чл.694 ТЗ. Договорът за цесия е съобщен синдика от предишния кредитор, поради което е произвел правно действие противопоставим на страните в настоящото производство.

Приел е, че иска по чл.135 ЗЗД е предявен в преклузивния срок по чл.649 ТЗ, тъй като производството по несъстоятелност е открито при условията на чл.632, ал.1 ТЗ, поради което началото на срока е от възобновяването по реда на чл.632, ал.2 ТЗ - 18.06.2019 година.

За да отхвърли евентуалния иск по чл.135, ал.1 ЗЗД за обявяване на относителна недействителност по отношение на кредиторите на несъстоятелността на Сърлинг на клаузите на Раздел 2.1, б.„а“ и Раздел 3.1, б. от Рамково споразумение от 30.09.2015 г., обвързващи ответниците по делото, обусловения осъдителен иск по чл.649, ал.1 ТЗ, вр. с чл.34 ЗЗД – за връщане сумата от 5 700 000 евро в масата на несъстоятелността, заплатени на основа Раздел 2.1, б.„а“. от същото споразумение, съдът е приел, че е остана недоказано увреждащо кредиторите правно действие на длъжника, тъй като сумите, за които се е задължил по споразумението, всъщност са идентични сумите, които са били дължими по силата на предходните договори. С други думи, не клаузите от споразумението са увреждащи спрямо кредиторите на длъжника, а евентуално предходно поетите задължения и сключени договори.

Съдът е приел също, че с процесното споразумение отстъпки направени не само от несъстоятелния длъжник, тъй като с дължими от него са сключени и съществуващи задължения на неговия съконтрагент, както и продължен срокът за изпълнение на неговото основно задължение.

Обобщеният извод, до който е достигнал съдът е, че не атакува клауза по чл.2.1.б.„а“ от договора е причина за евентуално затрудняване на удовлетворяването на кредиторите поради поемане на задължение от страна на длъжника и увеличаване пасива на имуществото му, а вече поетите такива Рамковия договор от 2014 година, Договора за прекратяването му и Договорите за кол и пут опция, всички предхождащи споразумението

30.09.2015 година. Приел е за недоказано в процеса несъстоятелният длъжник е поел нови задължения, които косвено или пряко биха затрудни удовлетворяване на кредиторите му. По тези съображения е отхвърлил евентуал заявления иск по чл.135 ЗЗД, както и обусловения от него иск по чл.649, ал.1 вр. с чл.34 ЗЗД – за връщане на сумата от 5 700 000 евро в масата несъстоятелността.

Тези изводи не се споделят от въззивния съд поради следното:

От събраните в производството писмени доказателства се установя следните релевантни за спора факти:

С решение № 1461/12.06.2018 г. по в.т.д № 6431/2017 г. на САС /л.181/, след отмяна на решение на СГС е открито на основание чл.632,ал.1 ТЗ производство по несъстоятелност на настоящия ответник „СТЪРЛИНГ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“-ЕООД, с определена начална дата на неплатежоспособността 09.10.2015 г. Прекратена е дейността на предприятието на длъжника, прекратени са представителството и управлението на органите на му, допуснати са общ запор и възбрА. върху негови движими и недвижими вещи и права и дружеството е обявено в несъстоятелност. Видно от служебната справка в ТР, това решение е обжалвано пред ВКС и с решение №9 от 09.04.2019 г. на ВКС по т.д. № 2099/2018г. е обявена като начална дата на неплатежоспособност датата **29.04.2014г.**

С решение №1114/18.06.2019 г. на СГС /л.183/ спряното производство по несъстоятелност на „СТЪРЛИНГ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е възобновено на основание чл.632, ал.2 от ТЗ.

По делото са представени Списък на приетите от синдика вземания на кредиторите на „СТЪРЛИНГ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД (н)-л.199, както и определение от 15.04.2020 г. на СГС по чл.692, ал.4 ТЗ/л.224/, с което е одобрен списъка на приетите от синдика вземания със съответни изменения на кредиторите на дружеството.Видно е, че по-голямата част от вземанията на кредиторите с приети вземания са възникнали преди началната дата на неплатежоспособността. Вземането на праводателя на ищеца по договора за цесия несъмнено е възникнало преди тази дата.

От служебно извършена справка в ТР се установява, че „СТЪРЛИНГ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е внесло в капитала на „ПЛАЗА УЕСТ“ ЕАД чрез апорт (непарична вноска) недвижими имоти, който апорт е вписан в ТР на 30.01.2015 г.

С Рамково споразумение от **30.09.2014г.** ответниците Стърлинг и Продеа /с предходно наименование „НБГ Пангея РЕИК“/, заедно с други три чуждестранни дружества сключили договор за финансиране изграждането и впоследствие придобиване собствеността върху обектите, част от мултифункционален търговски център в гр.София, жк ***, вкл. със задължения за учредяване на две търговски дружества от Стърлинг, апортиране на имотите, представляващи обектите, включени в търговския

център, уговаряне условия и цени за придобиване на акциите в тези дружества, *предоставяне на множество обезпечения за поетото от длъжника Стърлинг основно задължение за изграждане на обекта и прехвърляне собствеността върху него срещу осигуряване на финансиране от Продеа*, чрез закупуване на акции на учреденото от несъстоятелния длъжник акционерно дружество „Плаза Уест“-АД. По силата на тези уговорки за несъстоятелния длъжник са възникнали както права, така и задължения.

В изпълнение на своите задължения по договора от 2014 година, несъстоятелният длъжник е учредил две акционерни дружества - „Плаза Уест“-АД и „Плаза Уест-2“-АД, в чиито капитал са апортирани като непарични вноски всички недвижими имоти/право на строеж, образуващи Търговския център. *Той е поел и задължението да осигури построяването на центъра в срок*, първоначално определен на 30.04.2015 година, а със Споразумението от 2015г. срокът е продължен до 28.03.2016 г. /Раздел 3.1, б.“б“/. Съгласно уговореното, ответникът ПРОДЕА е упражнил предоставеното право и е закупил акции от едното от тези учредени от длъжника дружества на стойност 11 000 000 евро /съобразно уговореното в сключения впоследствие и първи по ред договор за пут опция/, от които 6 600 000 евро, вносими авансово /и реално преведени по сметка на трето лице по указания на длъжника, съгласно представеното банково извлечение на л. 381-382 от делото, оспорено едва с писмената защита/, а 4 400 000 евро, *заплатени на Стърлинг в по-късен момент*, за което са представени доказателства във въззивната инстанция /л.93 и сл. от делото на САС/.

Отделно, по силата на договора за кол опция, Продеа има възможност да придобие в определен срок акциите на второто учредено дружество за цена от 22 000 000 евро.

Сред поетите от Стърлинг задължения са основно **изграждането на търговския център** в определен срок - до 30.04.2015 година, **продължен впоследствие до 28.03.2016 година и предприемане на действия по заличаване на ипотеката върху имотите**. Преди последното удължаване на срока с Рамковото споразумение от 30.09.2015г., срокът е бил продължен първоначално до 30.09.2015 г. по силата на допълнителните споразумения към предходното рамково споразумение от 2014г. При неизпълнение на посочените задължения на Стърлинг в допълнително споразумение от 26.02.2015г. /л.451/, е уговорено, че Пангея има възможност да прекрати едностранно договора, като Стърлинг следва да върне заплатената цена на акциите на едното от учредените от него дружества /авансово внесените 6 600 000 евро/ и неустойка за неизпълнение.

На 30.09.2015г. предвид установеното неизпълнение на задълженията на Стърлинг за изграждане на търговския център и заличаване на ипотеките, бил сключен Договор за прекратяване на Рамковото споразумение от 30.09.2014г.

На същата дата - **30.09.2015г.** между двамата ответници **Стърлинг Продеа**, както и **Янус Риъл Естейт С.А.** - дружество, съществуващо съгласно законите на Люксембург, **Маринопулос Холдинг С.А.р.л.** – също люксембургско дружество и **Крис Кеш енд Кери Лтд.** – учредено и съществуващо съгласно законите на Кипър, **бил сключен Рамков договор** /л.33, том1/, по силата който страните са уточнили задълженията си по повод предходни облигационни задължности между тях и чрез взаимни отстъпки са поели определени задължения за окончателно уреждане на тези отношения и ликвидиране на споровете между тях.

Съгласно Раздел 2.1,б.“а“ от същото /л.33, том1/, Стърлинг е по задължение да заплати на Пангея /Продае сумата от **12 300 000 евро** по силата на Договор от 30.09.2015г. за прекратяване на Рамков договор от 30.09.2015г. сключен между страните.

В б.,б“, т.1 на раздел 2.1. е уговорено, че **5 700 000 евро** /от горната сума са платени към момента на сключване на Рамковия договор от Стърлинг Крис Кеш енд Кери от името на Продае, като авансово плащане за придобиване на стр.А. на Продае на недвижими имоти в Кипър, собственост на Крис Кеш енд Кери. Последното дружество е потвърдило плащането на тази сума. В Стърлинг и Пангея/Продае са се договорили, че задължението на Стърлинг остатъка от плащането в размер на **6 600 000 евро** ще бъде прихванато дължимото от Пангея авансово плащане, както е определено в т.2.2.б.“с“.

Съгласно уговореното в другата атакувана клауза – Раздел 3.1., б.“а“ Стърлинг се ангажира за своя собствена сметка да организира довършването на търговския център и получаването на всички необходими разрешителни, лицензи и одобрения, необходими за започване на дейността на търговския център, до датата на завършване на търговския център е не по-късно от 28.03.2016г.

В същата разпоредба страните са уговорили, че ако Стърлинг не изпълни задълженията си съгласно изречение първо и второ от настоящата клауза, Пангея ще има право едностранно да прекрати договора с писмено известие до Стърлинг и до останалите страни по договора. В този случай Стърлинг ще има задължения в срок от 10 работни дни след известието на Пангея, че договора е прекратен, да върне на Пангея полученото авансово плащане и да плати на Пангея неустойка в размер на **3 300 000 евро**.

При така установените факти се налагат следните правни изводи:

Според разпоредбата на чл.135,ал.1 ЗЗД, кредиторът може да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът уврежда, ако длъжникът при извършването им е знаел за увреждането. Когато действието е възмездно, лицето, с което длъжникът е договарял, трябва също да знаело за увреждането.

Когато искът по чл.135 ЗЗД е свързан с производството на несъстоятелност, чл.649,ал.1 от ТЗ повелява, че този иск може да бъде предявен

синдика, а при негово бездействие всеки кредитор на несъстоятелността едногодишен срок от откриване на производството, съответно от момента обявяване на решението по чл.632,ал.2.

Според разпоредбата на чл.649,ал.4, в производството по обявяване недействителност на сделка или действие, презумпцията по чл.135,ал.2 ЗЗД *прилага за всички свързани лица*.От своя стрА. разпоредбите на §1,ал.1 и ал.2 Допълнителните разпоредби на ТЗ дават легална дефиниция за това кои свързани лица по см. на ТЗ.

Исковете по чл.135 от ЗЗД, предмет на настоящото производство, предявени във връзка с производството по несъстоятелност на ответн „СТЪРЛИНГ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ” ЕООД. По своята правна същност отменителният иск е средство за защита на кредитора срещу увреждащите действия на неговия длъжник. При успешно провеждане на производство по чл.135 от ЗЗД, сделката е относително недействителна спрямо кредитора ищец, случая и по отношение на всички кредитори на несъстоятелността.

С оглед на това следва да се разгледа извършеното действие от длъжника Стърлинг, което се атакува, с оглед масата на несъстоятелността, тъй като се цели именно нейното попълване по този ред.

Масата на несъстоятелността като динамична величина представлява **свкупност от имуществените права на длъжника** към датата на решението за откриване производството по несъстоятелност и имуществените права, придобити след тази дата, с изключение на тези, с които в хода на производството е извършено разпореждане по надлежния ред или масата на несъстоятелността е свкупност единствено от имуществени права. Релевантно за определяне принадлежността към масата е правото на собственост/вземане на длъжника. Увреждащо е всяко действие на длъжника, с което той поема задължения или по какъвто и да е начин обременява имуществото си, като по този начин намалява имуществените права, включени в масата на несъстоятелността и вследствие на това затруднява удовлетворяването на своите кредитори.

За да бъде уважен предявеният иск по чл.135, ал 1 от ЗЗД, вр. с чл.649, ал.1 от ТЗ, **следва да са налице следните кумулативни предпоставки** на сложния фактически състав:

1/ищецът да е легитимирано лице по чл.649, ал.1 от ТЗ;

2/да е извършено действие/сделка, което уврежда интереса на кредиторите, свързано с масата на несъстоятелността;

3/длъжникът да е знаел за увреждането на масата на несъстоятелността при извършване на атакуваното действие/сделка.

В случай, че се докаже, че ответникът и третото лице са свързани лица, недобросъвестността се предполага съгласно въведената презумпция с чл.135, ал.2 от ЗЗД, вр. с чл.649, ал.4 от ТЗ. Тежестта за оборване на презумпцията по чл.135, ал.2 от ЗЗД се носи от ответниците.

Първата предпоставка несъмнено е налице. Както е приел и първоинстанционният съд, по делото няма спор, че ищецът е легитимирано лице по чл.649, ал.1 ТЗ - по силата на Договор за цесия от 13.09.2019г., с който е придобил вземане на „Трохала Енерджи“ ООД, включено в списъка на приети вземания. Няма спор и по факта, че иска е предявен в едногодишния срок по чл.649,ал.1.

По разбиране на този състав **е налице и втората предпоставка** от фактическия състав на чл.135 ЗЗД - *несъстоятелният длъжник е извършил сделка с втория ответник Продеа, увреждащ масата на несъстоятелността.* Съображенията за това са следните:

При тълкуване на Рамковия договор от 30.09.2015г. /л.32, том 1/ е видно, че той *съдържа в себе си различни групи двустранни и многостранни сделки, които обаче имат относително независим характер.* **В основата на създадените правни връзки е финансиране, съответно изграждане и прехвърляне собствеността върху търговски център в гр.София, жк „***“, а основните адресати на правата и задълженията са именно ответниците по делото Стърлинг и Продеа /правоприемник на Пангея/.** Поради това може да се направи обоснован извод, че уговореното между двете дружества има самостоятелен характер и съответно - **атакуваните клаузи касаят единствено техните договорни отношения.** Действително, като страни по споразумението са посочени и други лица, но съдържанието на представените писмени доказателства сочи, че техните права и задължения произтичат от самостоятелни, макар и свързани с основния предмет на споразуменията съглашения. Не случайно, както договорът от 2014 година, така и този от 2015 година, са наименовани Рамкови договори, тъй като създадените множество отделни правоотношения, свързани с изграждането и собствеността върху търговския обект, налагат внасяне на яснота относно поетите от различните субекти задължения, условията при които са възникнали и последствията от тяхното неизпълнение.

Основната част от Рамковия договор от 2015г. е именно обективирА.та между ответниците *сделка, съдържаща елементите на спогодба по смисъла на чл.365 ЗЗД* и имаща самостоятелен характер. С това рамково споразумение /спогодба/ ответниците са приели за установено в отношенията помежду им кой какви насрещни задължения има, какво е изпълнено и какво не е, с взаимни отстъпки *са уредени по нов начин правата и задълженията* във връзка с основното задължение на Стърлинг – да изгради търговски център и предприеме действия по заличаване на ипотеката върху имотите. Цялото съдържание на Рамковия договор от 2015г. дава основание да се направи извод, че с него максимално е обременен Стърлинг. Несъстоятелното дружество е поело единствено задължения, и то огромни по размер, чийто произход дори не е описан. Задълженията са както от парично естество в размер на 12 300 000 евро (раздел 2.1,б.“а“), така и за заплащане на неустойки в размер на 3 300 000 евро (раздел 3.1,б.“b“); на евентуални данъчни задължения (раздел 3.1.d), възникнали за Пангея/Продеа, заедно с

наказателни лихви, или пък отказани му облекчения /неясно от кого и за какво/; така и задължение за действия - да бъдат подписани договори за обезпечение на горните вземания на Пангея/Продея, като Стърлинг трябва да „организира и извърши необходимите действия за подписване, вписване и изпълнение на договорите за обезпечения“ в полза на Пангея/Продея, като при неподписването на договорите за обезпечения в срок от 4 дни от сключването на Рамковия договор, Стърлинг носи отговорност към Пангея/Продея от 10 000 евро за всеки ден забава (раздел 3.1.е).

В **Решение № 261/25.06.2015г.** по гр.д. № 5981/2014г. на ВКС, IV г.о, **Решение №50/12.05.2017г.** по т.д. № 731/2016г. на ВКС, т.о., **Решение №93/28.07.2017г.** по т.д. № 638/2016г. на ВКС, II т.о. и други се приема, че в хипотезата на отменителен иск по чл.135 ЗЗД увреждащо кредитора действие е всеки правен и фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяване на правата на кредитора спрямо длъжника. Така увреждане е налице, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или по какъвто и да е начин затруднява удовлетворението на кредитора, в т.ч. и обезпечаване на дълг, изпълнение на чужд дълг без правен интерес и пр. В **Решение №56** от 01.08. 2018г. на ВКС, ТО, по т.д. № 1538 по описа за 2017г. **ВКС е приел за допустимо установяването на относителна недействителност и по отношение на отделни клаузи от договор.**

Първата от атакуваните по делото клаузи от споразумението – тази на Раздел 2.1,б.“а“ касае *поето задължение от първия ответник Стърлинг за заплащане на Пангея/Продея сумата от 12 300 000 евро по силата на Договор от 30.09.2015г. за прекратяване на Рамков договор от 30.09.2014г., сключен между страните.* В б“б“ *е уговорено как ще бъде извършено плащането* – от тях сумата от 5 700 000 евро са платени в момента на сключване на рамковия договор от Стърлинг на Крис Кеш енд Кери от името на Пангея в изпълнение на негово задължение към последното дружество, а остатъкът от 6 600 000 евро ще бъдат прихвА.ти от задължение на Пангея към Стърлинг/дължимо от него авансово плащане, определено в т.2.2,б.“с“.

Макар Рамковото споразумение от 2015 г. да преурежда предходни правоотношения между ответниците, тъй като има характер на спогодба и страните са изразили съгласие за това, то тази спогодба *урежда по нов начин тези отношения, страните уговарят по нов начин задълженията си един към друг.* Следователно, именно тази спогодба – последният Рамков договор от 30.09.2015 г. *е източникът на задълженията на страните.* Видно е, че определени задължения са възникнали и за Продея /клаузите на раздел 2.2, букви а и с/. Освен това, след като с клаузата на раздел 2.1,б.“б“-2-ра точка, Продея е прихвА.ло своето задължение от 6 600 000 евро с вземането на Стърлинг, несъмнено Продея е признало, че има задължение в такъв размер. *Това изключва едностранния и безвъзмезден характер на сделките,* поради което са неоснователни възраженията на жалбоподателите в тази насока.

В обобщение: Каквито и да са били до този момент правата и задълженията между двамата ответници, с Рамковия договор от 30.09.2015г. те са ги уредили *по нов начин и именно този договор вече е източник на поетите задължения*. Именно затова съдът приема, че несъстоятелният длъжник Стърлинг е поел задължение за заплащане на огромната сума от 12 300 000 евро, с което действие несъмнено е увредил кредиторите на несъстоятелността. Още повече, че сключването на този рамков договор е станало след началната дата на неплатежоспособността, която е 29.04.2014г.

Затова съдът приема, че **е налице и втората предпоставка от фактическия състав на чл.135 ЗЗД** – налице е увреждаща кредиторите сделка – клаузата на Раздел 2.1, б. “а” от Рамковия договор от 2015г.

Налице е и третата предпоставка от фактическия състав на чл.135 ЗЗД длъжникът е знаел за увреждането на масата на несъстоятелността при извършване на атакуваната сделка. Това е така, защото атакуваната сделка е извършена на 30.09.2015 год., т.е. *след датата на неплатежоспособността на дружеството – 29.04.2014г.* Тази дата означава, че към този момент дружеството вече е имало трайни финансови затруднения и не е било в състояние да изпълни краткосрочните си задължения. От списъците с приетите вземания /л.704, том3/ установява, че на 30.09.2015 год. в тежест на несъстоятелния длъжник преди повече от година и половина вече са били възникнали изискуеми парични задължения, както следва: *публичните задължения от 68 000 лева по НП с № F03388 от 26.08.2014г., връчено на Стърлинг на 12.09.2014г. и влязло в сила на 19.09.2014г.; задължения от 1 349 754 лева с произход от 2013 год. към кредитора с прието вземане „Тошел-92” ЕООД.* На 30.09.2015 год. несъстоятелният длъжник е знаел за съществуването на тези вече възникнали задължения към определени кредитори, за размера и падежите им, респективно знаел, че с атакуваните клаузи уврежда реалните си кредитори, тъй като поема нови задължения, при изключително неравноправни клаузи и без наличие на договореност за действителна насрещна престация за поетите задължения и отговорности. В подкрепа на този извод са и установените в хода на делото последващи действия и сделки на длъжника и втория ответник Продеа, а именно сключването на Договора за залог на акции от 30.09.2015 год. на „Плаза Уест” и „Плаза Уест 2” АД, сключването на Договора за залог на ТП „Плаза Уест” ЕА от 06.10.2015 год. и на Договор за залог на ТП „Плаза Уест 2” АД от 06.10.2015 год.

Към 30.09.2015 год. несъстоятелния длъжник вече повече от една година е изпитвал финансови затруднения и поетото задължение в атакуваната клауза е израз на търсенето на отклонение на средства за изплащане на задълженията към реалните кредитори, чрез сключване на неизгодни за неплатежоспособното дружество споразумения и създаване на привилегии единствено за един нов кредитор - Продеа.

Както бе коментирано по-горе, съдът не приема доводите на жалбоподателите за безвъзмездност на сделката. Определени задължения е поел

и второто дружество ответник – Продеа. И тъй като сделката е възмездна, знанието за увреждане следва да е налице и у Продеа.

Събраните по делото доказателства сочат на такова знание и Продеа за увреждане на кредиторите на несъстоятелното дружество Стърлинг. Това е така, защото *е налице свързаност между Стърлинг и Продеа* смисъла на §1, ал.1, т.7 и ал.2 от ДР ТЗ.

Според посочените разпоредби, „свързани лица“ са лицата, които съвместно контролират пряко или косвено трето лице – т.7. Според ал.2 свързани са и лицата, които участват пряко или косвено в управлението, контрола и капитала на друго лице или лица, поради което между тях могат да се уговарят условия, различни от обичайните.

В настоящия случай двамата ответници Стърлинг и Продеа управляват и контролират „Плаза Уест“ АД и „Плаза Уест 2“ АД, създадени с капитала на едното от тях - Стърлинг. Стърлинг учредява „Плаза Уест“ АД и „Плаза Уест 2“ АД, като за избора на органите на управление и представителството на дружествата (Съвет на директорите) Продеа е посочило на Стърлинг за номиниран за член на СД и изпълнителен такъв лице по свое усмотрение, а именно А. който в периода 30.09.2014 год. - 30.09.2015 год., включително и към момента изпълнителен член на СД и на Продеа.

Посочените факти за свързаността между ответниците Стърлинг и Продеа се установяват и от съдържанието на Раздел 2.1.б.“б“ и Раздел 2.4. б.“б“ от *Рамковия договор от 30.09.2014 год./л.513-514, том2/, които имат идентично съдържание за „Новото дружество“ и „Новото дружество 2“, т.е. за „Плаза Уест“ АД и „Плаза Уест2“ АД, както следва:*

„Новото дружество ще има Съвет на директорите, състоящ се от 3 члена, един от които ще бъде определен от Пангея изцяло по тяхно усмотрение („Лице, определено от Пангея“). Учредителния документ и устава на Новото дружество предвиждат, че Новото дружество ще бъде представлявано по всички въпроси и сделки от двама членове на неговия съвет на директорите, единият от които ще бъде Лицето, определено от Пангея“.

При така установената свързаност на двамата ответници и с оглед разпоредбата на чл.649,ал.4 ТЗ, е приложима презумпцията на чл.135,ал.2 ЗЗД за знание и у лицето, с което длъжникът е договарял. Тежестта за оборване на презумпцията по чл.135, ал.2 от ЗЗД се носи от ответниците, но същата не е оборена в производството пред двете съдебни инстанции.

При наличие на всички елементи от фактическия състав на чл.135,ал.1 ЗЗД, предявения иск за обявяване на относителна недействителност по отношение на кредиторите на несъстоятелността на Стърлинг на клаузата на т.2.1,б.“а“ о Рамков договор от 30.09.2015 г. следва да бъде уважен като основателен и доказан.

По отношение на клаузата на чл.3.1,б.“б“ от Рамковото

споразумение от 30.09.2015г., с която е договорена неустойка от 3 300 000 евро, следва да се посочи следното:

С тази клауза в полза на „НБГ ПАНГЕЯ РЕИК“ е уредено правото на това дружество едностранно да прекрати договора с отправяне на писмено предизвестие до „СТЪРЛИНГ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, при неизпълнение в срок до 28.03.2016 г. на ангажимента му за завършване изграждането на Търговския комплекс /за сметка на Стърлинг/, разположен в гр. София, ж.к. „***“, вкл. с разрешение за въвеждане в експлоатация. При прекратяване на договора на това основание „СТЪРЛИНГ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД се е задължило да върне на „НБГ ПАНГЕЯ РЕИК“ полученото авансово плащане, **както и да заплати неустойка в размер на 3 300 000 евро.**

Съгласно задължителните разяснения на ВКС, дадени в ТР №1/20 от 27.04.2022 г. на ОСГТК, когато съдът, разглеждащ делото, установи, че клауза за неустойка е уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции, съдът е длъжен да установи нищожността в мотивите на решението.

Така е и в конкретния казус. По разбиране на този състав, **уговорената в чл.3.1,б.“б“ от Рамковото споразумение от 30.09.2015г. клауза за неустойка в размер на 3 300 000 евро е нищожна поради противоречие с добрите нрави по см. на чл.26,ал.1,предл.3 ЗЗД.**

Същата има характера на уговорена компенсаторна неустойка за покриване вредите от загубите, които „Продеа“ търпи от развалянето на Рамковия договор от 30.09.2015 г. „Стърлинг“ ЕООД е поело ангажимент да отговаря с плащането на подобна неустойка, ако поради допуснато от него неизпълнение на задължението за изграждането на търговския център в гр. София се стигне до разваляне на договора с „Продеа“.

Накърняването на добрите нрави по смисъла на чл. 26, ал. 1, предл. 3 ЗЗД е налице, когато се нарушават правила, които макар и да не разполагат с изрична позитивно-правна регламентация, се извеждат от общите правни принципи и установените в обществото морални възгледи. Такива са принципите на справедливостта, на добросъвестността в гражданските и търговските отношения, както и недопустимостта на несправедливото облагодетелстване за чужда сметка.

Договорната клауза за неустойка би могла да е нищожна като противоречаща на справедливостта и създаваща условия за несправедливо обогатяване, когато вследствие на заплащането □ същата ще излезе извън присъщите □ обезпечителна и обезщетителна функции. Когато съдът в рамките на првораздавателната си функция извършва преценка за нищожност на дадена неустоечна клауза, поради накърняване на добрите нрави, *то тази проверка трябва да бъде отнесена и извършва*. към момента на сключване на договора, като могат да бъдат използвани някои от следните примерно изброени критерии- естеството им на парични или непарични и размерът на

задълженията, изпълнението, на които се обезпечава с уговорената неустойка, дали изпълнението е обезпечено с други правни способности, вид на уговорената неустойка и на неизпълнението, съотношение на размера на уговорената неустойка и очакваните от неизпълнението вреди.

В настоящия случай, с оглед естеството на неустойката - компенсаторна, преценката следва да се фокусира върху това, какви евентуално за „Проеа“ вреди са настъпили, с оглед характера на задълженията, от които Стърлинг би се отклонил. *Задължението* е довършването на търговски център и въвеждането му в търговска експлоатация. Прегледът на договорните клаузи не показват поемането от Проеа на задължения спрямо други правни субекти в хипотезата, ако търговският център не бъде завършен. Освен това, правата на Проеа по Рамковия договор от 30.09.2015 г. са *гарантирани с редица обезпечения, дадени от стр.А. на Стърлинг по договори за залог на акции и права, произтичащи от тях, както и договори за залог върху търговски предприятия на „Плаза Уест“ АД и „Плаза Уест-2“ АД.*

Изложеното мотивира съда да приеме, че уговорената компенсаторна неустойка в размер от 3 300 000 евро е отвъд обезпечителната, обезщетителната и наказателната ѝ функции, и влиза в разрез с принципите на справедливостта и на добросъвестността в търговските отношения, както и недопустимостта на несправедливото облагодетелстване за чужда сметка. Възприемането на подобна неустойка за действителна би довело до неоснователно обогатяване на лицето в, чиято полза е уговорена, в случая – Пангея/Проеа.

Ето защо съдът намира, че клаузата за заплащане на неустойка в размер на сумата от 3 300 000 евро *е нищожна* и не следва да се прилага в отношенията между страните /ответниците по делото/.

Според общоприетото разбиране за понятието относителна недействителност обаче, *същата предполага действителна правна сделка.* Липсата на възникнало *валидно* задължение за заплащане на неустойка сочи и на липса на увреждане за кредитора, поради което *иска за прогласяването ѝ за относително недействителна следва да бъде отхвърлен като неоснователен,* до какъвто извод е стигнал и първоинстанционният съд. Решението в тази му част е правилно и следва да бъде потвърдено.

По обусловения иск с правно основание чл.649,ал.2 ТЗ:

Уважаването на иска по чл.135, ал.1 ЗЗД и обявяването на относителната недействителност на атакуваната клауза на Раздел 2.1,б.а“ от Рамковия договор от 2015 година води до логичната последица уважаването на обусловения иск по чл.649, ал.2 ТЗ. Смисълът на иска за обявяване на относителната недействителност е именно този - попълване масата на несъстоятелността в резултат на връщането на имуществото по обявените относително недействителни сделки/клаузи.

Дадените от Стърлинг 5 700 000 евро на Крис Кеш енд Кери Лтд за

изпълнение на чуждото задължение на Пангея/Продеа за покупка от Крис Кеш енд Кери на недвижим имот в Кипър, са платени от несъстоятелното дружество на отпаднало основание, предвид ретроактивното действие на конститутивното решение за обявяване на относителната недействителност.

В Рамковия договор – Раздел 2.1,б.в“ се съдържа *признание от страните /ответниците/* за плащането на сумата 5 700 000 евро от Стърлинг на Крис Кеш енд Кери за задължение на Пангея/Продеа. Този факт не е оспорван в производството. Той е отчетен от Пангея/Продеа при предявяването на вземанията му в производството по несъстоятелност.

По изложените съображения този иск следва да бъде уважен, като се отмени решението на СГС в тази му част. Посочената сума следва да бъде върната от Продеа, тъй като от името на това дружество и в изпълнение на негово задължение Стърлинг е платил сумата на Крис Кеш енд Кери.

По разноските:

При този изход на делото /има се предвид прекратяването му по отношение на главните икове по чл.26 ЗЗД и уважаването на евентуалния иск по чл.135,ал.1 ЗЗД, вр. с чл.649 ТЗ и по чл.649,ал.2 ТЗ/, основание за заплащане на разноски имат и двете страни.

По частните жалби на ищеца „Уест Солюшън“ ЕООД и синдика на „Стърлинг Пропъртис България“- ЕООД /н/- А. М. против решението в частта му, имаща характер на определение, *с което е прекратено производството по предявените главни икове за нищожност*, въззивният съд е потвърдил прекратяването на производството, т.е.въззивните частни жалби са оставени без уважение. Определението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

По въззивните жалби против решението в ост.А.лата му част /по евентуалните икове/ съдът отменя частично обжалваното решение и уважава иковете по чл.135,ал.1 ЗЗД, във вр. с чл.649 ТЗ и обусловения иск по чл.649, ал.2 ТЗ.

С оглед изложеното, право на разноски имат и двете страни.

Ищите и настоящи жалбоподатели *не са претендирали разноски както за първата, така и за въззивната инстанция. Разноски не е претендирал и първият ответник „Стърлинг Пропъртис България“- ЕООД /н/.*

Ответникът Продеа, въззваем в настоящото производство, чрез пълномощниците си е представил списък по чл.80 ГПК /л.121/, в който се *претендира адвокатско възнаграждение в размер на 30 000 лева за въззивната инстанция*, с представени към списъка Фактура №030008498/27.05.2021г. за тази сума, както и извадка от разплащателната сметка на адвокатското дружество „Б. и ко“ в УниКредит Булбанк-АД от която е видно, че е постъпила именно по тази фактура сума в размер на 15 348,86 евро. Представено е също и пълномощно, а по делото е наличен

Договор за правна защита и съдействие. *Претендира се и сумата от 15 лева държавна такса за подадена частна жалба* против определението на СГС по чл.248 ГПК.

Видно е, че за въззивното производство ответникът Продеа е заплатил на адвокатското дружество адвокатски хонорар в общ размер на 15 338,76 евро с левова равностойност 30 000 лева. В договора обаче не е уговорено за кои от исковете какво адвокатско възнаграждение се дължи. Затова съдът приема, че половината от възнаграждението е уговорено за исковете по чл.26 ЗЗД, по които производството е прекратено и другата половина – за исковете по чл.135 ЗЗД, във вр. с чл.649 ТЗ и обусловения иск по чл.649,ал.2 ТЗ. За тези искове хонорарът е дължим общо, тъй като *е налице един защитим интерес*. При тези разсъждения, с оглед изхода на въззивното производство, ответникът, въззиваем в настоящото производство, има право на половината от адвокатския хонорар в размер на 15 000 лева, както и половината от заплатената държавна такса от 15 лева, т.е.7,50 лева за въззивно обжалване на определението на СГС по чл.248 ГПК. Именно в този размер следва да бъдат присъдени разноски на въззиваемото дружество Продеа, които следва да бъдат възложени в тежест на ищеца „УЕСТ СОЛЮШЪН“-ЕООД.

С оглед изхода на спора и на основание чл.649,ал.6 от ТЗ, „Продеа Аноними Етерия Епендисеон се Акинти Периусия“ следва да бъде осъдено да заплати по сметка на САС сумата от 704 098,80 лв., представляваща дължима държавна такса за първоинстанционното производство и държавна такса в размер на 352 049,40 лева за въззивното производство, която не се внася предварително на основание чл.620, ал.5 ТЗ, а при уважаване на иска се възлага върху осъдената стрА..

По частната жалба на „Продеа Инвестмънтс“ /„ПРОДЕА АНОНИМИ ЕТЕРИЯ ЕПЕНДИСЕОН СЕ АКИНТИ ПЕРИУСИЯ“/ против Определение №262914 от 28.05.2021 г. по чл.248 ГПК:

С това определение съдът е оставил без уважение искането на това дружество за изменение на решението от 06.04.2021 г. в частта за разноските.

Частният жалбоподател развива доводи за незаконосъобразност и необоснованост на определението. Моли за отмяната му и присъждане на дружеството разноски за първоинстанционното производство в размер на 59 144,18 лева.

Процесуалният представител на втория ответник Продеа е претендирал заплащане на сумата от 59 144,18 лева съгласно приложена към списъка фактура.

За да остави без уважение искането за изменение на решението в час за разноските в размер на заплатеното адвокатско възнаграждение, СГС е при че липсва основание да измени направения извод в решението, а именно, представените доказателства не установявали заплащане на адвокатск

възнаграждение. Съдът е приел, че от представеното банково извлечение постъпила по сметка на адвокатското дружество сума се установява, че тази сума в общ размер на 137 039,80 евро /л.766 от делото на СГС, том 3/ е постъпила *три фактури* /сред които и представената със списъка/, но предвид липсата на останалите две фактури и начислените суми по тях, не можело да се установи еднозначно заплащане на пълната сума за уговореното възнаграждение.

Всъщност САС намира, че се касае не за изменение, а за *допълване* съдебното решение в частта за разноските, които са дължими на ответника на основание чл.78,ал.3 ГПК за първата инстанция съобразно изхода на спора по въззивния съд.

Въззивният съд намира, че коментираните доказателства и представения списък по чл.80 ГПК са такива, каквито са описани – пълномощно за представляващия дружеството адв.Н. К.; фактура № 0300007390 от 2.11.2020г. за начисляване на сумата от 29 979,90 евро с левова равностойност 58 635,66 л. и 508,52 лева за преводни услуги, или общо по фактурата 59 144,18 лева банковото извлечение от сметката на адвокатското дружество е отразено, че на 6.11.2020г. е получен превод от Продеа Инвестмънтс в размер на 137 039,80 евро по три фактури, сред които и споменатата по-горе с №0300007390 от 2.11.2020г. При тези данни въззивният съд намира, че коментираните доказателства установяват по несъмнен начин факта, че уговореното адвокатско възнаграждение е платено от ответника в полза на адвокатското дружество, съгласно Договора за правна защита и съдействие. Затова адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено, но в половин размер, съобразно изхода на делото във въззивната инстанция и изложените в тази връзка мотиви на съдебното решение в частта за разноските – тъй като в договора не е уговорено какъв размер възнаграждението е за исковете по чл.26 ЗЗД и какъв за исковете по чл.135,ал.3 ЗЗД, във вр. с чл.649,ал.1 и по чл.649,ал.2 ТЗ, то съдът приема, че половината възнаграждението е за всяка от исковите претенции. За евентуално заявен искове адвокатския хонорар е един, тъй като се касае за един защитим интерес.

Заплатеният адвокатски хонорар е в по-нисък размер от минималният предвиден такъв за искова претенция в размер на 5 700 000 евро с левова равностойност 11 148 231 лева по см. на чл.7,ал.2,т.7 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Затова съдът намира, следва да присъди половината от заплатения адвокатски хонорар, а именно 29 317,83 лева $58\,635,66 : 2 = 29\,317,83/$.

Не следва да се присъжда сумата от 508,52 лева, описана в коментираната по-горе фактура за преводни услуги, тъй като същите не съставляват съдебни разноски.

Изложеното налага отмяна на определението по чл.248 ГПК постановяване на ново, с което ищеца бъде осъден да заплати на втория ответник сумата 29 317,83 лева. В този смисъл следва да бъде допълнено постановеното решение в частта за разноските.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №260578 от 06.04.2021г. на СГС, ТО, VI-3 със постановено по т.д.№ 1076/2020 год. **в частта, с която са отхвърлени предявления** от „Уест Солюшън“-ЕООД, ЕИК-205806595 против „Стърлинг Пропъртис България“-ЕООД /н/, ЕИК-202094790 и „Проеа Аноними Етерия Епендисеон се Акинти Периусия /с предишно наименование „НБГ ПАНГЕЯ РЕИК“/, дружество регистрирано по законите на Република Гърция **иск по чл.1 ал.1 ЗЗД, вр. чл.649, ал.1 ЗЗД** - за обявяване на относителна недействителност на отношение кредиторите на несъстоятелността на „Стърлинг Пропъртис България“-ЕООД /н/ на *клаузата на Раздел 2.1., б. „а“* от Рамково споразумение от 30.09.2015 година **и обусловения осъдителен иск по чл.649, ал.1 ТЗ, вр. 34 ЗЗД** - за връщане на сумата от 5 700 000 евро в масата на несъстоятелността заплатена на основание Раздел 2.1. от Рамковото споразумение от 30.09.2015 година, както и в частта за присъдените в тежест на несъстоятелното дружество разноски за държавна такса, които следва да внесе по сметка на С в место което в отменените части **ПОСТАНОВЯВА:**

ОБЯВЯВА за относително недействително на основание чл.135, ал.1 ЗЗД, във вр. с чл.649, ал.1 от ТЗ **по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „СТЪРЛИНГ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД (н) по иск, предявен от „Уест Солюшън“-ЕООД, ЕИК-205806595 против „Стърлинг Пропъртис България“ ЕООД (н), ЕИК-202094790 и „Проеа Аноними Етерия Епендисеон се Акинти Периусия /с предишно наименование „НБГ ПАНГЕЯ РЕИК“/, дружество регистрирано по законите на Република Гърция на споразумение /сделка/, обективирА. в клаузата на Раздел 2.1,б.„а“ от Рамково споразумение от 30.09.2015 година.**

ОСЪЖДА „Проеа Аноними Етерия Епендисеон се Акинти Периусия /с предишно наименование „НБГ ПАНГЕЯ РЕИК“/, дружество регистрирано по законите на Република Гърция **на основание чл.649,ал.2 ТЗ, във вр. с чл.34 ЗЗД да върне в масата на несъстоятелността на „СТЪРЛИНГ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД (н) сумата 5 700 000 евро с левова равностойност 11 148 231 лева.**

ОСЪЖДА „Проеа Аноними Етерия Епендисеон се Акинти Периусия /с предишно наименование „НБГ ПАНГЕЯ РЕИК“/, дружество регистрирано по законите на Република Гърция да заплати **на основание чл.649,ал.6 от ТЗ по сметка на Софийски Апелативен съд сумите 704 098,80 лв., представляваща дължимата държавна такса за първоинстанционното производство и 352 049,40 лева за въззивното производство.**

ОСЪЖДА „Уест Солюшън“-ЕООД, ЕИК-205806595 да заплати на „Продеа Аноними Етерия Епендисеон се Акинти Периусия /с предишно наименование „НБГ ПАНГЕЯ РЕИК“/ на основание чл.78,ал.3 ГПК сумата 15 007,50 лева разноски за въззивната инстанция.

ПОТВЪРЖДАВА решението в частта, с която е отхвърлен иска по чл.135,ал.1 ЗЗД, във вр. с чл.649,ал.1 ТЗ за обявяване за относително недействителна на сделката, обективирА. в клаузата на Раздел 3.1, б. „b“ от Рамково споразумение от 30.09.2015 година.

На основание чл.248,ал.1 ГПК ДОПЪЛВА решение №260578 от 06.04.2021г. на СГС в частта за разноските, като

ОСЪЖДА „Уест Солюшън“-ЕООД, ЕИК-205806595 да заплати на „Продеа Аноними Етерия Епендисеон се Акинти Периусия /с предишно наименование „НБГ ПАНГЕЯ РЕИК“/ на основание чл.78,ал.3 ГПК сумата 29 317,83 лева разноски за първоинстанционното производство.

На основание чл.649,ал.3 от ТЗ синдикът на несъстоятелното дружество ответник „СТЪРЛИНГ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ” ЕООД (н) А. М. е конституирА. като съищец в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____